

De Danske Kongers Kronologiske Samling

PÅ ROSENBORG SLOT

Rosenborg

Skoletjenesten

Christian 4. til hest og hans ingeniør/arkitekt (Hans van Steenwinckel den yngre?) på voldterrænet vest for København. Tilskrevet Karel van Mander III, o. 1638.

I det øjeblik, man går gennem hovedindgangen til Rosenborg Slot, og støjen fra trafikken bag én forstummer, da er man slet ikke i tvivl om, at slottet, man står overfor, er noget virkelig enestående.

For selv om slottets indre og ydre omgivelser har forandret sig gennem tiderne, er det stadig muligt at fornemme, hvorledes slottet tog sig ud på Christian 4.s tid.

I dag ligger Rosenborg Slot midt i Københavns centrum, og det kan derfor være svært at forestille sig, at slottet oprindeligt var kongens landidyl. Men dengang Christian 4. opførte Rosenborg (1606-34), anlagde han det uden for Københavns volde. Det gjorde han blandt andet, fordi han ønskede sig et fristed i hovedstadens nærhed, hvor han kunne trække sig tilbage fra sine officielle pligter og slappe af. Trods sit lille

omfang blev Christian 4.s *Lysthus i Kongens Have* hurtigt ét af kongens foretrukne opholdssteder, når han besøgte hovedstaden, hvor landidyllen som regel dannede rammen om private sammenkomster.

Rosenborg som museum

Rosenborg Slot er ikke alene et kongeligt Lysthus, men også et kongeligt museum, der i dag rummer »De Danske Kongers Kronologiske Samling«. Grundstammen i samlingen består af Christian 4.s pragtsadler og paradevåben, der blev ført fra Frederiksborg Slot til Rosenborg under svenskekrigene 1657-60. Senere fulgte kongernes dragter, kostbart kunsthåndværk, regaliere og kronjuvelerne, der i dag opbevares i slottets skatkammer.

Rosenborgs anvendelse til beboelse

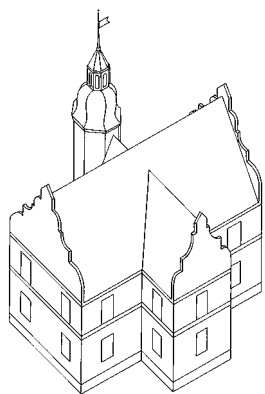
ophørte i 1720'erne, hvor Frederik 4. efterhånden fandt forholdene for trange. Herefter overgik slottet til, hvad det er i dag: Et museum for kongehusets mest kostbare skatte.

I begyndelsen af 1800-tallet opstod tanken om at gøre kongehusets samlin-

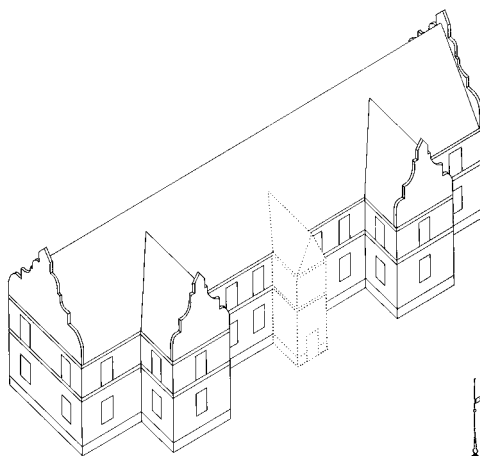

Den udvalgte prins Christians ridetøj anvendt ved hans bryllup (Det Store Bilager) 1634. Sort fløj, broderet med guld, juveler og perler.

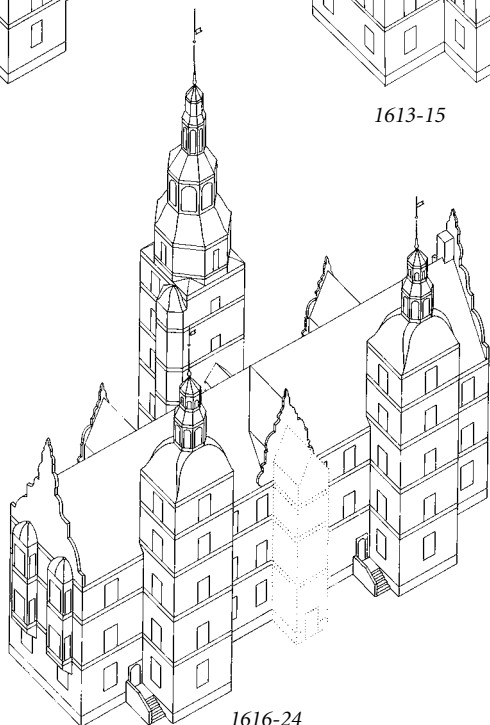
Byggefaser af Rosenborg

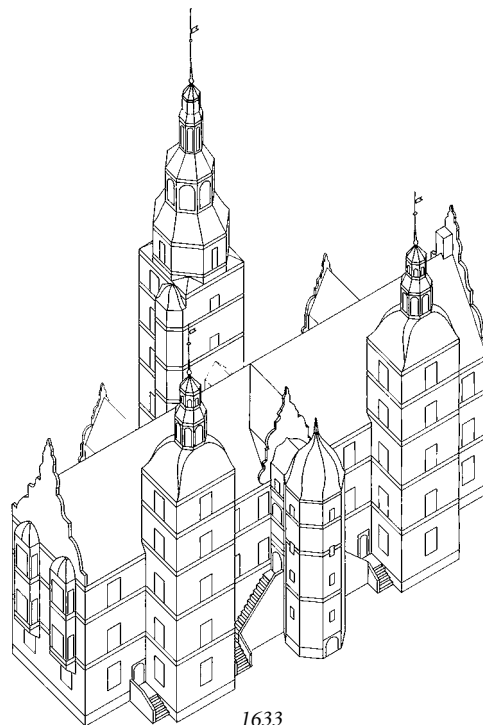
1605-06

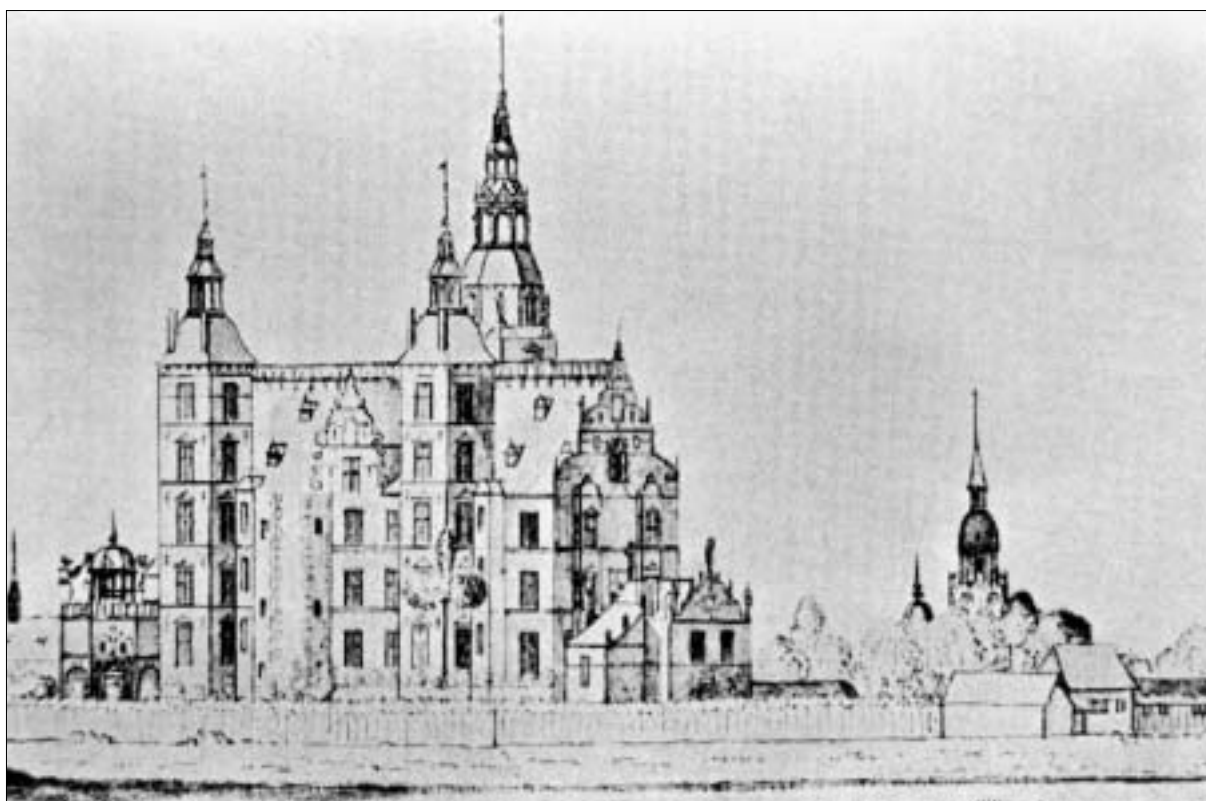
1613-15

1616-24

1633

*Tegning af
Rosenborg, 1616.*

Christian 4.s samling af nederlandske malerier indfældet i vinterstuens paneler, o. 1620.

ger tilgængelige for offentligheden. I denne forbindelse foreslog naturvidenskabsmanden A. W. Hauch at indrette slottets sale med interiørstillinger, der kronologisk fulgte kongerækken. På den måde blev turen rundt på Rosenborg en rejse gennem danmarkshistorien fra Christian 4. til egen samtid, idet der var indrettet et værelse for Frederik 6., da slottet åbnede som museum for offentligheden i 1838. Siden hen er samlingen løbende blevet udvidet, især under J.J.A. Worsaaes ledelse 1858-85, hvor to mindeværelser indrettedes på slottet for henholdsvis Christian 8. og Frederik 7., den sidste konge af den oldenborgske slægt, der med godkendelsen af Grundloven 1849 afskaffede enevælden og indførte det konstitutionelle monarki i Danmark.

Slottets arkitektur

Da Christian 4. påbegyndte opførelsen af Rosenborg 1606-07, var kongeriget Danmark-Norge en af de førende politiske magter i Nordeuropa. Det mægtige rige, der dækkede over 550.000 km², strakte sig fra Elben i syd til Nordkap i nord, fra Island i vest til Øsel ud for Estlands kyst i øst.

Et af kongens ambitiøse regeringsmål var at gøre København til rigets økonomiske centrum. Dertil krævedes mere plads, hvorfor kongen opkøbte en række landområder nord og øst for byen, således at byens areal fordobledes. På en mindre del af området nord for byen anlagde han sin egen have, som endnu bærer navnet »Kongens Have«. Her opførte han et lille lysthus 1606-07, der endnu er kernen i Rosenborgs sydlige halvdel. I de efterfølgende år fort-

satte udbygningen af lysthuset, der fik den form, vi kender i dag, efter den sidste ombygning i 1634.

Selve navnet »Rosenborg« blev anvendt første gang af Christian 4. i 1624 og er sandsynligvis opstået ud fra slottets funktion. Rosen er symbolet på både tavshed og kærlighed, hvorfor navnet Rosenborg er oplagt for stedet, hvor kongen kunne tale i fortrolighed med sine nærmeste og mest betroede embedsmænd.

Den byggestil, der kendetegner Rosenborgs arkitektur, er i virkeligheden en sammensætning af to stilretninger; den nordeuropæiske renaissance og manierismen.

Selve renessancen udvikledes og blomstrede i 1400-tallets Italien, men spredte sig til resten af Europa i løbet af 1500-tallet. Grundlaget for renessancen

Forgylt sølvstatuette af Christian 4. som ringrider, der stikker til ringen. Udført 1598 til minde om turneringen ved kroningsfesten 1596.

er studiet af antikken og genoplivningen af dens former. Manierismen bygger på en videreudvikling af renæssansens klassiske formsprog, men arbejder bevidst med omgåelsen af de klassiske regler og leger med proportionerne. Der søges ikke længere efter harmoni, men derimod efter spænding i formen og raffinerede virkninger, der blandt andet kommer til udtryk i materialevalget.

Den nordeuropæiske renæssance og manierismen udtrykkes i kunsten og arkitekturen under Christian 4. og baner vejen for barokken, der i dansk sammenhæng er nogenlunde sammenfaldende med enevældens indførelse i 1660.

Oldenborgerne på Rosenborg

Rosenborgs indre har gennemgået mange ændringer, siden Christian 4. beboede slottet. Det er dog stadig muligt at opleve Christian 4.s private gemakker: Vinterstuen, skrivestuen og sengekammeret, som alle ligger i stueetagens nordlige ende. I stueetagens sydlige del fandtes dronningens private gemakker, som oprindeligt var indrettet til Kirsten Munk, Christian 4.s hustru til venstre hånd. Denne sydlige del omfattede dronningens suite, smykke-kammer og sengekammer. Gemakkernes oprindelige interiør findes imidlertid ikke mere, idet Frederik 3. foretog markante ændringer i denne del af slottet.

På Christian 4.s tid var kongens og dronningens gemakker adskilt af en tværgående forstue, hvortil stødte et sølvkammer i trappetårnet mod øst og et badeværelse samt et toilet i Store Tårn

mod vest. I forstuen gav en trappe adgang til første etage, som var optaget af kongens audiensgemak og en mindre festsal. Midtpartiet mellem festsalen og audiensgemakket rummede endnu en forstue, hvorfra en trappe førte op til »Den Lange Sal« på øverste etage – slottets store fest- og dansesal.

Når man besøger Rosenborg Slot i dag og går igennem slottets sale, føres man gennem de oldenborgske kongers historie. Således finder man i slottets stueetage Christian 4.s private gemakker indrettet med kunst og møbler fra kongens egen samtid. Vinterstuen er det vigtigste af kongens tre private gemakker og er samtidig slottets mest velbevarede gemak. Her finder man kongens enestående samling af nederlandsk kunst, som er indfældet i væggenes træpaneler.

Et af Vinterstuens mere opsigtsvækkende klenodier er den forgyldte sølvstatuette af Christian 4., der stikker til ringen. Denne statuette blev udført til minde om kroningsfesten i 1596, hvor kongen selv deltog og vandt mange af ringridnings-turneringens pokaler. I Christian 4.s sengekammer finder man kongens blodplettede klæder fra søslaget ved Kolberger Heide 1644. Dragten vidner især om kongens heltemod og har i høj grad bidraget til mytedannelsen omkring Christian 4. som heltkongen.

Mellem kongens og dronningens gemakker finder man i dag »Det mørke Værelse«. Dette gemak blev indrettet til fælles sovekammer for Frederik 4. og dronning Louise o. 1705. Herfra er der adgang til slottets havestue i Store Tårn, som Frederik 4. lod indrette o. 1707.

Det marmorerede Gemak – indrettet som audiensgemak for Frederik 3., 1668.

Enevælden iscenesættes

De første store ændringer af slottets oprindelige interiører skete under Frederik 3. og dronning Sophie Amalie, der i 1668 indrettede »Det marmorerede Gemak«, kongens nye audiensgemak, i Kirsten Munks sengekammer. Rumudsmykningen skulle med sin pompøse barokstil forherlige den nyligt indførte enevælde i Danmark og markerede samtidig kongemagtens guddommelige karakter. Det ses i loftsmaleriernes fremstilling af de små putti, som sender kongens regalier ned fra himlen, ligesom det enevældige riges lande og provinser repræsenteres ved fremstillingen af rigsvåbnets enkelte dele på både loft og vægge.

Fortsætter man fra »Det Marmorerede Gemak« ind i Christian 5.s sal, der oprindeligt var dronningens suite og senere forgemak til Frederik 3.s audiensgemak, finder man portrætterne af Christian 5. og hans dronning Charlotte Amalie. Portrætternes forgyldte, udskårede trærammer fremstiller kongeparrets kønsrollefordeling. Kongens portræt er omgivet af regalierne, magtens symboler, mens dronningens er omgivet af frugtbarhedssymboler i form af blomster og frugter. Hvor kongens rolle var at regere, var dronningens rolle at give liv til kommende generationer, således at den kongelige arvefølge blev opretholdt.

Christian 5.s sal med portrætter af Christian 5. og dronning Charlotte Amalie. Malet af Jacob d'Agar. 1690'erne.

Skuepokal i bjergkrystal og emaillet guld. En gave til Christian 5. fra hans moder Sophie Amalie efter Wismars indtagelse i 1675.

De danske kongers tronstol af narhvaltand, 1662-71, og dronningernes tronstol af sølv, 1731. Foran tronstolene vogter de tre løver af drevet sølv, 1665-70.

Den Lange Sal

Følger man samlingens kronologiske rækkefølge, fortsætter kongernes historie oppe i »Den Lange Sal«, hvor enevældens magtiscenesættelse for alvor udfoldes. Deroppe, i slottets mest prægtige sal, finder man i dag de enevældige kongers salvingstrone af narhvaltand, anvendt første gang ved Christian 5.s salving i Frederiksborg Slotskirke 1671, og dronningernes trone af sølv, udført til dronning Sophie Magdalenes salving i 1731. Tronstolene er opstillet under en tronehimmel af mørkerød fløjel for at understrege de enevældige kongers ophøjede status. Neden for tronstolene står de tre løver af drevet sølv, der med forbillede i Det Gamle Testaments skildring af kong

Salomons trone blev anvendt som vogtere ved Christian 5.s salving.

Mens tronstolene anvendtes sidste gang 1840 ved enevældens sidste salving, står sølvløverne fortsat vagt ved monarkens begravelse, senest ved Frederik 9.s *Castrum Doloris* 1972.

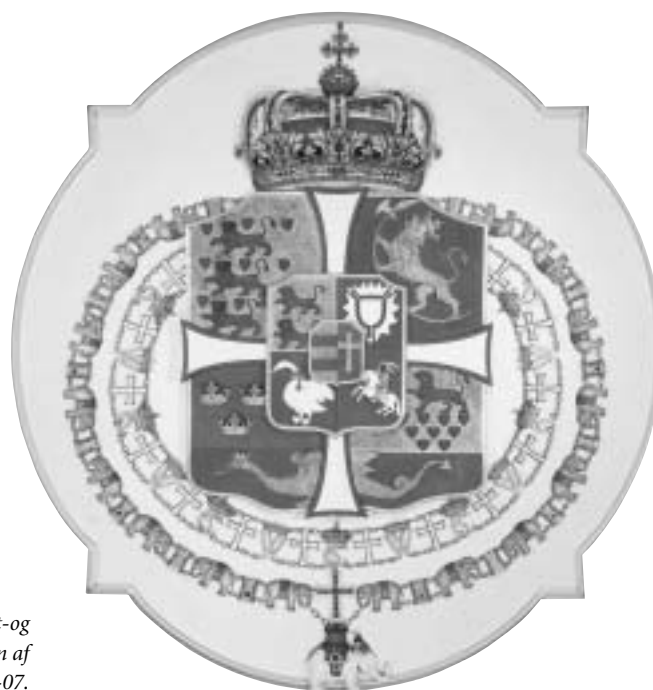
I 1690'erne lod Christian 5. salen delvis modernisere med ophængningen af de 12 gobeliner, der viser kongens sejr i Den skånske Krig 1675-79. En rumudsmykning, der i høj grad tjente til forherligelsen af den enevældige konge- og militærmagt. Endnu tydeligere blev enevældssymbolikken, da Frederik 4. i 1705-07 lod det nuværende stukloft opsætte. Centralt i loftsudsmykningen ses rigsvåbenet omgivet af

enevældens Elefant- og Dannebrogorden. Langs siderne ses relieffer af fire vigtige indenrigspolitiske begivenheder fra kongens første ti regeringsår. Reliefferne fremstiller *Vornedtvangens afskaffelse*, *Den stående landmilits*, *Landdragonernes indrettelse* og *Den altid færdige søe-rustning*. Endvidere udførtes fire store loftsmalerier af de enevældige kongers rigsregalier, der sendes ned fra himlen af engle – et vidnesbyrd om magtens håndgribelige symboler, der samtidig tillægges en guddommelig karakter.

Det var ligeledes under Frederik 4., at den første glas- og porcelænssamling kom til slottet. Kongens glaskabinet, der ligger i forbindelse med »Den Lange

Den Lange Sal med Christian 5.s gobelinserie, der viser hans sejr i Den skånske Krig 1675-79 og det nuværende stukloft, som Frederik 4. lod opsætte i 1705-07.

Rigsvåbenet omgivet af Elefant-og Dannebrogordenen i midten af stukloftet i Den Lange Sal. o. 1705-07.

Damgartens indtagelse 6. oktober 1675, Christian 5.s første sejr i Skånske Krig, 1675-79. Rosenborgtapeterne er udført 1685-93.

*Glaskabinettet
– Frederik 4.s samling
af knap 1000 glas
fra Italien, Nederlandene,
England og Bøhmen,
o. 750 glas er bevaret.*

Sal«, indrettedes i 1714 og var med sin opstilling af knap 1000 glas Europas første og eneste af sin slags. Glaskabinettet findes stadig øverst oppe i slottets nordøstlige tårn, hvor opstillingen stort set er uændret fra kabinettets oprindelse.

Porcelænskabinettet i slottets sydøstlige tårnværelse er imidlertid af nyere dato, idet Frederik 4. aldrig fik realiseret planerne om at indrette et porcelænskabinet som pendant til sit glaskabinet.

Frederik 4. blev den sidste konge, der satte sit præg på Rosenborg, da slottets anvendelse til beboelse ophørte under hans regering. Fremover kom kongefamilien til at nyde godt af de nye sommerslotte, heriblandt Frederiksberg Slot og Fredensborg Slot, som var langt større i omfang, mere landligt beliggende og meget mere moderne end Rosenborg.

Christian 6.s sal indrettet i den mere intime rokokostil kendetegnet ved lette, yndefulde og svungne former, genskabt til museet i 1800-tallet.

Slottets mindeværelser

Når man træder ind i Frederik 4.s sal på slottets første sal, hilses man velkommen af kongen til hest. Rytterstatuetten af Frederik 4., der fremstiller kongen som romersk imperator, blev skænket kongen som nytårsgave i 1701 af dronning Louise. Imperatorfremstillingen var et yndet motiv blandt de oldenborgske konger, der gerne lod sig side stille med antikkens magtfulde kejsere.

Fortsætter man ind i Christian 6.s sal, oplever man et stilskift i interiøret. Her har den mere intime rokokostil vundet indpas i den kongelige salon. Denne stilretning karakteriseres ved en let og yndefuld stil – gerne lidt flirtende – som i møbelkunsten kommer til udtryk i yndefulde, asymmetriske, svungne former. Stilen passede fortrinligt til kongeparret, Christian 6. og dronning Sophie Magdalene, der trods sin stærke pietistiske religiøsitet yndede at være omgivet af formfuldendt pragt.

Rytterstatuette af Frederik 4. iført imperatordragt og laurbærkrans om hovedet. 1701.

Christian 6. og Sophie Magdalene med kronprinseparret Frederik (5.) og Louise, Marcus Tuscher o. 1744. Det intime familiebillede menneskeliggør kongen og foregriber den oplyste enevældes tanker om fyrsten som folkets første tjener.

Forgemakket Rosen indrettet til museum i 1800-tallet med genskabelse af kongelige interiører i fornem rokoko fra Frederik 5.s tid.

Midt på førstesalen ligger forgemakket »Rosen«, der i dag rummer genstande fra Frederik 5. og dronning Louises tid. Udover de to monumentale portrætter af Christian 6. og Frederik 5. er chatollet af rosentræ med indbygget spinet samt nøddetræsskabet med fløjteværk og musikvalse de mest opsigtsvækkende rokokolevn i gemakket, der hver især repræsenterer tidens trang til underholdning.

En anden form for underholdning finder man i Frederik 4.s spejlkabinet, der med forbillede i Solkongens Versailles blev indrettet til kongen o. 1700. Spejlkabinettet blev betragtet som kongens mest intime suite, der trods placeringen på første sal med adgang fra »Rosen« også var i direkte forbindelse med sovegemakket nedenunder i stueetagen via en vindeltrappe i Store Tårn.

Spejlkabinettet indrettet til Frederik 4. o. 1700. Forbilledet var Solkongens Versailles.

Christian 7. iført salvingsdragt, Jens Juel 1789.

Inde i Christian 7.s sal ses portrættet af kongen iført salvingsdragt. Portrættet virker næsten som en parodi på enevælden, da kongen var sindslidende og derfor ude af stand til at opretholde den enevældige kongemagt. Stilmæssigt præges interiøret i Christian 7.s sal af det sene 1700-tals nyklassicisme.

Med Frederik 6. og dronning Marie tillagde kongefamilien sig en mere borgerlig stil. Det kommer især til udtryk i familieportrættet af kongeparret med deres døtre, som hænger i Frederik 6.s stue. De to prinsesser var eneste overlevende af parrets i alt otte børn, hvorved den mandlige arvefølge blev brudt for første gang.

Frederik 6. med dronning Marie og døtrene Vilhelmine og Caroline, C. W. Eckersberg 1821. Familieportrættet iscenesætter ikke længere kongens enevældige magt, men fremstiller derimod kongefamilien i borgerlig familieidyl.

Frederik 7., I. V. Gertner 1861.

Næste konge i rækken blev Christian 8., der var fætter til Frederik 6. og sidste salvede enevældige konge i Danmark. Kongeparrets salving i 1840 er afbildet i Christian 8.s mindeværelse, hvis indretning i øvrigt bærer præg af periodens borgerlige stil, bedre kendt som »Christian 8.-stilen«.

Med Frederik 7. uddøde den oldenborgske kongeslægt, der med sine 16 konger havde regeret landet i 415 år. Frederik 7. blev ikke alene den sidste oldenborgske konge, men også den sidste enevældige konge i Danmark, idet han med underskrivelsen af Grundloven 1849 ophævede enevælden og gav landet en fri forfatning.

Kongernes pomp og pragt

Som opbevaringssted for kongehusets mest værdifulde skatte danner slotskælderen med Skatkammer og Grønne Kabinet i dag rammen om museets samling af kongehusets kostbarheder. Her udstilles blandt andet Christian 4.s pragtsadler og paradevåben, kostbart kunsthåndværk, regalierne og kronjuvelerne.

Lige siden 1670'erne har regalierne været opbevaret på Rosenborg, hvor Christian 5. udstillede dem i »Regaliekammeret« – et tårnværelse, der stadig findes øverst oppe i Store Tårn. Her var enevældens skatte samlet, som foruden regalierne også omfattede kongefamiliens øvrige beholdning af kostbarheder i guld og ædelsten samt Kongeloven af 1665, salvingskåben, Elefantordenen og Dannebrogordenen. I det tilstødende »Grønne Kabinet«, et endnu eksisterende lille rum beklædt med grøn fløjl, udstilledes det »næstfineste«, der bestod

Christian 4.s krone, udført 1595-96. Guld med emalje, taffelstene og perler. Kronen benyttedes sidste gang ved Frederik 3.s kroning 1648.

*Detalje af Christian 4.s krone.
Caritas, moderen med det diende
barn, et symbol på kongen som kirkens
overhoved, hans kærlighed til Gud og
sine undersåtter.*

De eneældige kongers krone, udført 1670-71. Guld med emalje og taffelstene samt to safirer og to granater. Benyttet ved salvingen af kongerne fra Christian 5. til Christian 8. (1671-1840). Anvendes stadig på monarkens Castrum Doloris.

Dronningens krone udført til dronning Sophie Magdalene i 1731. Dronningekronen blev anvendt sidste gang ved Christian 8.s og dronning Caroline Amalies salving i 1840.

Kronjuveler: Diadem, halskæde, brosche og ørenringe af smaragder og brillanter. Udført 1840. Smaragderne var oprindeligt Christian 6.s gave til Sophie Magdalene, da hun havde født Frederik (5.) i 1723.

af kunsthåndværk, miniatureportrætter og paradevåben.

Med åbningen af det underjordiske Skatkammer i 1975 og rekonstruktionen af Grønne Kabinet i slotskælderen i 1994 er kongehusets kostbarheder fortsat samlet på Rosenborg.

Skatkammerets centralstykker omfatter i dag Christian 3.s rigsværd fra 1551, Christian 4.s krone fra 1595-96 og de enevældige kongers krone fra 1670-71 samt dronningernes krone fra 1731.

Samlingen af kronjuveler til den regerende dronnings brug blev grundlagt af dronning Sophie Magdalene i hendes testamente 1746 og senere forøget ved gaver fra efterfølgende dronninger og prinsesser. Til enevældens sidste salving i 1840 lod dronning Caroline Amalie hovedparten af kronjuvelerne omsætte til fire garniturer, som alle er udstillet i Rosenborgs skatkammer.

KONGER OG DRONNINGER FRA CHRISTIAN 4. TIL FREDERIK 7.

Christian 4. (1577-1648)	1597 ~ Anna Cathrine (1575-1612)
	1615 ~ Kirsten Munk (1598-1658)
Frederik 3. (1609-1670)	1643 ~ Sophie Amalie (1628-1685)
Christian 5. (1646-1699)	1667 ~ Charlotte Amalie (1650-1714)
Frederik 4. (1671-1730)	1695 ~ Louise (1667-1721)
	1721 ~ Anna Sophie (1693-1743)
Christian 6. (1699-1746)	1721 ~ Sophie Magdalene (1700-1770)
Frederik 5. (1723-1766)	1743 ~ Louise (1724-1751)
	1752 ~ Juliane Marie (1729-1796)
Christian 7. (1749-1808)	1766 ~ Caroline Mathilde (1751-1775)
Frederik 6. (1768-1839)	1790 ~ Marie (1767-1852)
Christian 8. (1786-1848)	1806 ~ Charlotte Frederikke (1784-1840)
	1815 ~ Caroline Amalie (1796-1881)
Frederik 7. (1808-1863)	1828 ~ Vilhelmine (1808-1891)
	1841 ~ Mariane (1821-1876)
	1850 ~ Louise Danner (1815-1874)

ORDFORKLARINGER

Regalier:

Kongens værdighedstegn (magtens symboler): Krone, scepter, rigsæble og sværd.

Kroning:

Højtidelig handling ved valgkongernes indsættelse til kongegeringen. Christian 4.s og Frederik 3.s kroning foregik i Vor Frue Kirke i København, hvor kongerne fik overrakt regalierne af Rigsrådet. Håndfæstningen var valgkongedømmets forfatning, hvori Rigsrådets medindflydelse var garanteret. Rigsrådet havde retten til at vælge den nye konge. Kroningsceremonien ophørte ved enevældens indførelse i 1660.

Enevælde:

Statsform, hvor magten udøves af én person (kongen). Med enevælden blev Danmark et arvekongedømme, hvilket betød, at kronprinsen var konge i det øjeblik, hans far døde. Kongeloven af 1665 var enevældens forfatning.

Salving:

De enevældige kongers kristne indvielse til kongegeringen (1671-1840). Salvingsceremonien foregik i Frederiksborg Slotskirke i Hillerød (35 km. nord for København). Ved salvingen fik kongen smurt den indviede salve på pande, bryst og højre håndled. Den nye konge satte selv kronen på sit hoved.

(Christian 7. blev salvet i Christiansborgs Slotskirke.)

Konstitutionelt monarki:

Demokratisk statsform, hvor monarkens begrænsede magtbeføjelser er nedfældet i Grundloven (konstitutionen).

Castrum Doloris:

Smertens leje. Ved monarkens begravelse anbringes de enevældige kongers krone oven på kisten, mens sølvløverne vogter omkring den.

LITTERATUR

- Bjørn, C.: *Fra reaktion til grundlov, 1800-1850*, Gyldendal og Politikens Danmarkshistorie, bind 10, København 1990.
- Feldbæk, O.: *Den lange fred, 1700-1800*, Gyldendal og Politikens Danmarkshistorie, bind 9, København 1990.
- Heiberg, S.: *Christian 4., Monarken, Mennesket og Myten*, København 1988.
- Hein, J. & Bencard, M.: *Rosenborg. De Danske Kongers Kronologiske Samling*, Rosenborg 1999.
- Hein, J. & Kristiansen, P.: *Rosenborg. Vejledning gennem De Danske Kongers Kronologiske Samling*, Rosenborg 1999.
- Hornung, P. M.: *Ny dansk Kunsthistorie*, bind 3, København 1993.
- Johansen, K. & Kristiansen, P.: *Rosenborgtapeterne. Christian V's sejr i Skånske Krig 1675-79*, Rosenborg 1999.
- Liisberg, B.: *Rosenborg og lysthusene i Kongens Have*, København 1914.
- Scocozza, B.: *Ved afgrundens rand, 1600-1700*, Gyldendal og Politikens Danmarkshistorie, bind 8, København 1989.

Skoletjenesten

© SKOLETJENESTEN ROSENBERG 2001

REDAKTION: VIBEKE MADER

TEKST: EVA HELSTED

FOTO: © ROSENBERG

LAYOUT:

MARIANNE BISBALLE/SKOLETJENESTEN

TRYK: KAILOW-GRAPHIC

Forsiden: Rosenborg Slot